

»Jeg opholdt mig sidste Aar i Udlandet,« forklarede Per.

»Ja saa — De var i Udlandet.«

De gule Øjne gled atter op med et mistænksomt undersøgende Blik, der akkurat naaede over Bogens Kant. Saa gik de ned igen.

»Her staar en B. Sidenius, forhenværende Provst. Er det af Deres Familje?«

»Nej.«

»Saa er her F. Sidenius, Bogholder. Er det —?«

»Nej.«

»E. Sidenius, cand. jur., kgl. Fuldmægtig. Det er maaske heller ikke af Deres Familje?«

Per tøvede med Svaret.

»Jo,« sagde han saa.

»Det er maaske endda en nærmere Paarørende?«

»Det er min Broder.«

»Men kan De ikke faa ham til at kavtionere? Saa kunde Sagen maaske nok gaa i Orden.«

»Nej, det kan jeg ikke,« svarede Per afgørende og blev forvirret.

»Naa, det kan De ikke.« — Øjnene viste sig paany over Bogens Kant —. »De staar maaske ikke i nærmere Forhold til nævnte Herre?«

»Jeg kan i hvert Fald ikke anmode ham om den Slags Tjenester.«

»Ikke? — Ja, saa kan der vist heller ikke blive noget ud af den Ting,« sagde Hr. Søndergaard i forandret Tone og smækkede Bogen i.